

Сонет 102 (переклад Тетяни Даніленко)

Вільям Шекспір

Я вголос не освідчуюсь в коханні —
Якась у зайвім слові слабкість є...
Хто повсякдень повторює зізнання,
Свою любов неначе продає.
Була весна у нашої любові,
Коли я прославляв її в віршах,
Є й в соловейка час пісенній мові —
Освідчився і змовк у літніх днях.
Не те, щоб літо стало менш приємним,
Коли не чути солов'їний спів...
В мовчанні — скарб прихований таємний,
Цінніший за потік солодких слів.
За Музою услід — й мені мовчати,
Щоб співами тобі не набридати...

21-23.11.2023

Переклад Тетяни Даніленко

Ілюстрація — "Чоловічий портрет (Аріосто)" Тіціана Вечелліо. 1508-1510

